

Memories, speurtocht naar een oude geliefde.

Allard van Lenthe, maart 2016

Ik kijk met een half oog naar de televisie. Ineens zie ik beelden van de Deventer binnenstad en hoor ik een vrouw over haar oude liefde praten.

Verdomd, ik ken haar.

Het is Meta Versluis. Haar oude liefde is Bunk Bessels, 35 jaar geleden mijn theatertechnicus in het Poppodium 'De Zamber'

Ik kijk naar het KRO-tv-programma 'Memories, speurtocht naar een oude geliefde.'

Wanneer ik Bunk Bessels leer kennen, weet hij niet wat hij met zichzelf aan moet.

Hij werkt bij zijn vader in een kapperszaak aan de Rielierweg, maar daar wil hij weg. Hij heeft zich van het leven wat anders voorgesteld dan dag in dag uit mensen knippen en scheren.

Hij laat zijn handen zien. 'Ik heb kapperseczeem en ik ben niet goed in m'n hoofd,' zegt hij.

'Ik wil weg, maar ik heb geen geld en ik weet niet eens waar ik naar toe wil.'

'Begin eens hier in De Zamber,' zeg ik 'Je hebt een jaar UTS, zorg voor het geluid en het licht van concerten, experimenteer eens met vloeistofprojecties.'

Dat experiment lukt: Bunk Bessels wordt specialist in de projectie van vloeistofdia's. Hij gaat er ook mee naar Paradiso en naar Tivoli Utrecht.

Op een keer stelt hij zijn vriendin Meta Versluis aan mij voor. 'Ze is een heel goede verpleegster,' zegt hij, 'iedereen loopt met haar weg, maar ze hoort bij mij!' Ze houden elkaars hand vast.

Na drie maanden is het uit met Meta.

Bunk is een gebroken man.

'Ik begrijp niet waarom,' zegt hij, 'Ze is omgeslagen als een blad aan de boom, ze wil me niet meer zien. Ik kom haar nergens meer tegen, ze komt haar verpleegstersflat niet meer uit.'

In het KRO-tv-programma 'Memories' loopt Meta met de televisiemakers door Deventer. Ze laat hen de plekken zien waar ze altijd met Bunk kwam: de ijssalon van Talamini, het stadspark bij het NS-station en de IJsselkade.

'Bunk is mijn eerste en mooiste liefde,' zegt ze. 'Soms slaat de bliksem in, soms is een verbinding sneller gelegd dan het licht, nooit ben ik zo gelukkig geweest als toen...Ik was trots op hem, wanneer er iets gedaan moest worden zei ik: dat doet Bunk wel, die is niet goed bij zijn hoofd, maar hij is wel heel handig!'

'Was het ineens over?' vraagt de interviewster.

'Ja, ik heb het van de ene op de andere dag uitgemaakt...Het heeft met seks te maken en met een lsd-trip. Ik zag duivelhoortjes op zijn voorhoofd, later kwam hij naast liggen, hij had een erectie, ik werd bang ...Rationeel heb ik het wel in de hand, maar dit zijn emoties.'

Wanneer het uit is met Meta, verdwijnt Bunk uit Deventer. Hij laat geen spoor achter, niemand weet waar hij zit.

Iemand zegt dat hij naar India is gegaan, iemand anders zegt dat hij dood is.

Bunk leeft, de redactie van 'Memories' heeft hem opgespoord. Ik zie hem op het pleintje van een Spaans bergdorp. Hij zet schilderijen tegen een put en tegen bomen en maakt een praatje met voorbijgangers.

Tegen de interviewer zegt hij, dat hij al 32 jaar in het Spaanse bergdorpje woont en dat het leven hem er reuze goed bevalt. 'Ik wist ineens waar ik naar toe wilde: naar zo'n rustig dorpje

waar niks hoeft en alles mag. Ik kom hier tot mezelf, ik raak hier van mijn kapperseczeem af, zeg maar.'

Hij laat zijn handen zien.

De tv-ploeg en Meta lopen de berg op en komen op het dorpsplein. Daar staat Bunk met een bos bloemen, hij loopt met de armen opzij naar Meta en slaat hij haar liefdevol met de bloemen op haar hoofd.

Ze omarmen elkaar, ze pakken elkaars hand en laten die niet meer los.

Ze bekijken de schilderijen. 'Allemaal voor jou gemaakt, je bent en blijft mijn muze, het zijn Meta-foren.'

Bunk pakt een fles champagne en maakt die open. Ploink!

Meta zegt tegen de tv-ploeg: 'Hij is niet goed in zijn hoofd, maar hij is heel handig!' Oude liefde roest niet.